

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
כל העם לכל אחד
785 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

העם התחבר לאור

שליחי חב"ד מסכמים בהצלחה את פעילויות חנוכה השנה. עם ישראל ביקש להתחבר אל האור של החג ולשוב כוחות של אמונה, עידוד ותקווה. בכל מקום בא קהל גדול יותר מבעבר לאירועי החנוכה, והציבור ביטא את רצונו בטיפוח האחדות והחיבור למסורת ישראל. בחוצות הערים התקיימו הדלקות עם משפחות נפגעי הטרור בסיסמת 'האור ינצח'.

מעז יצא מתוק בפולין

גם ברחבי העולם נערכו הדלקות ציבוריות בהצלחה רבה. בוורשה שבפולין אירעה תקרית מצערת כאשר חבר פרלמנט אנטישמי כיבה את החנוכיה שהודלקה בבניין הפרלמנט בידי שליח חב"ד. בעקבות זאת נערך בנר השמיני של חנוכה מעמד מיוחד של הדלקת החנוכיה, במעמד נשיא פולין, יו"ר הפרלמנט ויו"ר הסנאט, ובהשתתפות שרים, חברי פרלמנט, ראשי המשק ועוד. מעז יצא מתוק.

מלווה מלכה 9

במוצאי שבת זו (ויגש) מתקיים בפעם התשיעית מיום מלווה מלכה לעילוי נשמת השליח הרב אהרן אליעזר צייטלין. כל משפחה מוזמנת לקיים בביתה את הסעודה כמנהגה עם בני הבית. בין המשתתפים יוגרלו ספרי תנאי נדירים שהודפסו בלבנון במלחמת שלום הגליל. להשתתפות שלחו תמונה מהמלווה מלכה שלכם, לכתובת דוא"ל: melavemalka9@gmail.com

אין להכביד על המחליטים

ועדת שמגר כבר המליצה: "יש להביא לניתוק בין משפחות השבוי לבין מקבלי ההחלטות ברמה המדינית, על-מנת למנוע לחץ בלתי-ראוי"

טירוף חולני. חומרי לחימה בתוך אינקובטורים בבית חולים בעזה

אם לא היה דיי לנו בכל האירועים קורעי הלב שמלווים את חיינו מאז שמחת תורה, באה עכשיו הטרגדיה הנוראה של הירי בשגגה בשלושת החטופים שניסו להגיע אל כוחותינו. אפשר רק לשער מה עבר בראשם כשהיו קרובים כל-כך לחירות, אחרי שבעים ימים איומים בשבי המרצחים, ודווקא אז קרה מה שקרה.

אפשר גם לשער את כאבם הנורא של החיילים כשהתבררה התוצאה הטראגית. אילולא אותה טעות היו החיילים האלה המאושרים באדם. הם היו נישאים על כפיים, כמי שהצליחו להציל את שלושת החטופים ולהשיבם בריאים ושלמים. זה בלתי-ינתפס!

זעקת הכאב

המציאות הזאת מטלטלת כל אחד ואחת מאיתנו, ועל-אחת-כמה-וכמה את משפחות החטופים. המחשבות על הבן או הבת, הבעל או האב, הנתונים בשבי חיות האדם זה כשמונים יום - מטריפות את הדעת. אי-הידיעה על גורלם ועל מצבם היא הנוראה מכול. המשפחות מרגישות בצדק שכל יום נוסף של הסיט הזה הוא הרבה יותר מדי.

פעולות מסוימות של מטה משפחות החטופים עוררו ביקורת בציבור, החל מהתחושה שגורמים מסוימים משתמשים בהן למטרות פוליטיות וכלה בטענה שאותן פעולות משרתות את החמאס ומעודדות אותו שלא להיכנע.

אי-אפשר לבוא אל המשפחות בטענות כלשהן. הן זועקות את כאבן, ומנסות בכל דרך לקדם את שחרור יקיריהן. גם מתוך המשפחות עצמן נשמעים קולות מגוונים, וכל אחד ואחת מתמודדים עם המציאות הנוראה בדרכם.

אבל עם כל הכאב וההזדהות, מקבלי ההחלטות חייבים לשקול שיקולים קרים, המביאים בחשבון את האינטרס הרחב של עם ישראל כולו. מפעם לפעם נשמעת הטענה כלפי מקבלי ההחלטות: איך הייתם נוהגים אילו הבן שלכם או אבא שלכם היה שבוי בידי המרצחים. צריך לומר ביושר שבמצב כזה אסור היה

לאותו אדם להיות מעורב בהחלטה. זה בדיוק המצב המוגדר בהלכה 'נוגע בדבר'. בשפת ימינו קוראים לזה 'ניגוד עניינים'. כולנו רואים כמה מקפידים שבעלי תפקיד ציבורי יימנעו מלדון בסוגיות שבהן יש להם עניין אישי, מפני החשש שהאינטרס הזה יטה את שיקול דעתם.

השיקולים כאן כבדי משקל. הדרישה 'להחזיר אותם עכשיו' משמעותה המעשית הפסקת המלחמה והשגרת חמאס ויכולותיו. האם דמם של כמה ועשרים חיילים הי"ד שנפלו במלחמה אינו יקר לנו? האם אנחנו רשאים להשאיר את ארגון המרצחים הזה חי וקיים, עם כל המשמעויות הנלוות לכך, רק מפני שתפס בני ערובה?

להתפלל לשובם

אל לנו לקנא במקבלי ההחלטות, שנדרשים להתמודד עם שאלות קשות מנשוא, אבל אין להכביד עליהם עוד יותר בהפעלת לחץ רגשי, שעלול להטות את שיקול דעתם. זו בדיוק הייתה אחת מהמלצות ועדת שמגר: "יש להביא לניתוק בין משפחות השבוי לבין מקבלי ההחלטות ברמה המדינית, על-מנת למנוע לחץ בלתי-ראוי".

ועם זה, עניין החטופים צריך לעמוד כל הזמן לנגד עינינו, ועלינו להתפלל למענם בכל יום ויום, שישובו בשלום וכמהרה, עם הניצחון המלא על מבקשי נפשנו.

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:00	16:21	16:08	16:23	16:26	16:14
17:20	17:21	17:19	17:22	17:25	17:18

שבת, ישראל,
קרם והזמנים

להזמין טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

תינוקת אחת ותיקון העולם

העולם נברא לשם תכלית אלוהית, שהמיומש שלה נתון בידי בני ישראל. הבריאה הייתה בשביל התורה וקיום המצוות, ואלה נעשות על ידי ישראל, שקדמו לתורה. זה כוחם של בני ישראל להאיר את העולם על ידי התורה ולהביאו לידי תכליתו.

לפי זה יש לומר שכדי להאיר את העולם לא נדרשים מעשים גדולים ופומביים דווקא, אלא אפילו מצווה שאדם עושה בביתו ובאין רואים – פועלת בכל העולם כולו, וכדברי הרמב"ם, שעל ידי מצווה אחת "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות".

משימה בגלות

תפקידו של עם ישראל להאיר את העולם ולעסוק ב'עבודת הברורים' – לברר את ניצוצות הקדושה שנפלו. על הפסוק "יִצַּב גְּבוּלָת עַמִּים לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (דברים לבח) רש"י מפרש:

מפרש: "כשיצאו לבוא מארץ כנען לא היו אלא שישים ושיש, ורק כאשר הגיעו למצרים "מצאו שם יוסף ושני בניו, ונתוספה להם יוכבד בין החומות", שנולדה בכניסה לעיר, כפי שנאמר: "אֲשֶׁר יֵלְדָה אֶתָּה לְלֹאִי בְּמִצְרַיִם" (במדבר כו,נט). הרי שהשלמת המספר לשבעים באה בזכותה של יוכבד, תינוקת קטנה שזה עתה נולדה.

חשיבות החינוך

מזה עולה גודל החשיבות והיוקרה של כל נפש מישראל, כל אחד ואחת ממש, עד שאפילו תינוקת קטנה יוצרת את השלמות של עם ישראל, היורד למצרים כדי להביא את העולם לכלל תיקונו. מכאן, שלכל אחד ואחת ניתנו הכוחות, כבר בלידתו, להביא את כל עם ישראל לידי שלמות.

זו החשיבות המיוחדת במתן חינוך יהודי לילדים, באופן שהם יביאו את השלמות של עם ישראל, ועל ידי זה באים ל"יחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה", בגימטריה 'טוב', ועד לגאולה האמיתית והשלמה.

(תורת מנחם תשמ"ה, כרך עה, עמ' 46)

"בשביל מספר... שבעים נפש של בני ישראל שירדו למצרים הציב גבולות עמים שבעים לשון". היינו ששבעים הלשונות של אומות העולם מקבילות לשבעים הנפשות של יעקב ומשפחתו שירדו למצרים.

הירידה למצרים מתוארת בפרשתנו: "כָּל הַנֶּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב הִפָּאָה מִצְרַיִם, שְׁבַעִים". נאמר בגמרא (שבת פט,ב): "ראוי היה יעקב אבינו לירד למצרים בשלשלאות של ברזל (כדרך כל הגולים, שהרי נגזרה עליו גלות) אלא שזכותו גרמה לו", וירד לשם בכבוד. אך ברור שעצם הירידה למצרים הייתה גלות בעבור יעקב ומשפחתו, שכן זו הייתה ארץ ירודה ונחותה, 'ערוות הארץ'.

שלמות בין החומות

כדי לעודד את יעקב אבינו הבטיח לו הקב"ה "אֲנִי אֶרְדֵּ עִמָּךְ מִצְרַיִם, שְׁבוּה מְרוֹמֹי הַעֲנִיִּין שֶׁל 'שְׁכִינָתָא בְּגִלּוּתָא', והבטיח לו "וְאֲנִי אֶעֱלֶךָ גַּם עִלָּה". הבטחות אלה היו נחוצות מפני שבירידה למצרים החלה הגלות הראשונה, שהיא השורש לכל הגלויות.

וכאן יש דבר פלא. על המספר שבעים רש"י

אמרת השבוע

לכבד אוהב כבוד?

ה'אמרי חיים' מוויז'ניץ היה מדבר הרבה בגנות הכבוד וחינך את חסידיו למאיסת הכבוד. פעם אחת שאל: "איך מותר לכבד אדם האוהב כבוד, והרי בזה עוברים לכאורה על 'לפני עיוור לא תיתן מכשול'?"

והשיב: "אכן, בדרך כלל עלינו להיזהר מלהכשיל את הזולת, אבל בעניין זה אין אומרים כן, אלא מצווה עלינו לכבד כל אחד ואחד, בבחינת 'הי כבוד חברך חביב עליך כשלך'.

"אלא שאותו יהודי שמכבדים אותו צריך שיהיה לו שכל ודעת שלא להתפעל מן הכבוד ולא ליהנות ממנו כלל, ושיבין שאין בו שום ערך וממשות'.

ערבות הדדית

מן המעיין

פיוס לכולם

אמר רבי חייא בריאבא: בדברים האלה יש פיוס ליוסף, לאחיו ולבנימין. פיוס ליוסף, לומר ראו איך הוא נותן את נפשו על בניה של רחל. פיוס לאחיו, לומר איך הוא נותן נפשו על אחיו. פיוס לבנימין, אמר לו: "כשם שנתתי נפשי עליך, כך אני נותן נפשי על אחיך".

(בראשית רבה)

מלחמה למען החינוך

כשניגש יהודה אל יוסף היה מוכן למלחמה. יהודה היה מוכן לסכן את עצמו להצלת ילד יהודי אחד, אשר הוא היה אחראי לשלומו – "כי עבדך ערב את הנער". ללמוד שהורים, האחראים לחינוכו של כל אחד ואחד מילדיהם, חייבים למסור נפשם בעבור ילדיהם, כדי שיקבלו חינוך יהודי טהור.

(הרבי מליובאוויטש)

הלוא התחייבו

איך נרהיב עוז לעלות ולעמוד לפני אבינו שבשמיים בעת ש"הנער איננו איתו", כשבנינו אינם הולכים בדרך אבותיהם. "כי עבדך ערב את הנער" – הלוא אמרנו שבנינו יהיו ערבים בעדנו!

(רבי מאיר מפרמישלן)

בזכות מסירת הנפש

הרבה תלאות עברו על השבטים מאז בואם

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק י"א טבת	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל נזקי ממון פרק ט"א	פרק י"ב	הל גניבה פרק א'	פרק ד'	פרק ט"ז	הל טילה ואבידה פרק א'	פרק ד"ו
פרק א' ליום	הל יבום וחליצה פרק א'	פרק ב'	פרק ג'	פרק ד'	פרק ה'	פרק ו'	פרק ז'

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 0587554144 או 033062770 חייגו: להאזנה לשיעור בג' פרקים

כינוי ההלכה

המדור האהוב של הרב יוסף שמחה גימבורג, המנשי הלכות אקטואליות בגובה העיניים ובשפה פשוטה וברורה לכל נפש, עכשיו בשלושה כרכים

להזמנות במשלוח עד הבית: bit.ly/פינת_ההלכה

חיסכון זו המשימה שלנו

גם בימים אלו
אנו עושים כל שביכולתנו
כדי להביא לכם את הפוליסות
המשתלמות ביותר
וגם לשרת אתכם מכל הלב!

דמי ניהול בפנסיה

0.13% | 1.3% = 80%
בצבירה | בשוטף | הנחה

(חיסכון של כאלף בשנה)

ביטוח חיים למשכנתא בתנאי אנ"ש

(חיסכון של מאות בשנה)

בריאות אנ"ש במקום בריאות רגיל

(חיסכון של כאלף בשנה)

הלב הפועם של 'גפן בסד' תמיד עם אנ"ש

להצטרפות מהירה צרו קשר <
077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד

ביטוח ופיננסים למגזר החירי

basad.co.il

בריאות | פנסיה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

תפקיד כפול

יהודה ויוסף. לאורך הדורות אנו פוגשים את מערכת היחסים המורכבת בין מלכות יהודה למלכות יוסף. גם הגאולה קשורה במשיח בן-דוד (משבט יהודה) ובמשיח בן-יוסף (משבט אפרים). ואולם בעת הגאולה יהיה איחוד מלא בין שתי המלכויות: "ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם... ודוד עבדי נשיא להם לעולם" (יחזקאל לו, כד-כה).

יש לשים לב לדיוק בלשון הפסוק: המשיח מכונה פעם אחת 'מלך' ופעם אחרת 'נשיא' ('מלך עליהם... נשיא להם'). גם במערכת היחסים בינו לבין העם, המתוארת בפסוקים, בולט ההבדל: כשהוא מכונה 'מלך', הנביא אומר 'מלך עליהם'; ואילו כשהוא מכונה 'נשיא', נאמר 'נשיא להם'.

כאן רמזים שני התפקידים שימלא המשיח: הוא יהיה מלך, שתפקידו לכוף את עם ישראל ללכת בדרך התורה, להילחם באויבי ישראל ולהשליט צדק ויושר בעולם, כדברי הרמב"ם (הלכות מלכים סוף פרק ד), על מלך בישראל בכלל: "תהיה מגמתו ומחשבתו להרים דת האמת ולמלאות העולם צדק ולשבור זרוע הרשעים ולהילחם מלחמות ה'". ולצד זה המשיח יהיה גם רועה רוחני ומורה דרך, שילמד תורה את העם, ועל-ידו "תרבה הדעה והחוכמה והאמת" (רמב"ם הלכות תשובה פרק ט הלכה ב). לכן יהיה 'בעל חוכמה יותר משלמה ונביא גדול... ולפיכך ילמד כל העם ויורה אותם דרך ה', ויבואו כל הגויים לשומעו". על שם פעולתו זו הוא מכונה 'נשיא', כמו ראש הסנהדרין שנקרא נשיא.

מלך ונשיא. שני התפקידים האלה מיוצגים כיום על-ידי יהודה ויוסף. יהודה, שיעקב שלחו "לתקן לו בית תלמוד, שמשם תצא הוראה" (תנחומא ויגש יב), מייצג את ההנהגה התורנית; ואילו יוסף, המשנה למלך במצרים, מייצג את המלכות. אך בעת הגאולה יחבר הקב"ה את 'עץ יהודה' ואת 'עץ אפרים' ל'עץ אחד' – במשיח יתמזגו וייכללו שתי תכונות ההנהגה האלה, והוא יהיה גם מלך וגם רב ומורה דרך.

לכן כשהמשיח מוגדר 'מלך' הלשון הוא 'מלך עליהם', שכן המלכות, מעצם טבעה, עניינה שלטון על העם, והמלך מרומם ונבדל מהעם. ואילו כשהוא מכונה 'נשיא', נאמר 'נשיא להם', כי תפקידו של המשיח כרב וכמורה דרך נעשה מתוך קרבה אל העם.

אך אף-על-פי שעיקר חידושו של המשיח הוא בעניין המלכות – שיתקן את העולם כולו להתנהג כראוי ולעבוד את ה' – בכל-זאת יש יתרון מיוחד בעניין הנשיאות והוראת דרך ה'. שכן פעולת המלכות עניינה תיקון העולם והכשרתו לתכליתו, ואילו התכלית האמיתית היא לגלות בעולם את האמת האלוקית, שזה עניינה של הנשיאות. לכן נאמר "דוד עבדי נשיא להם לעולם", כי עיקר הנצחיות של מלכות המשיח היא בהשפעתו של המשיח כנשיא ורועה רוחני דווקא, ש"ילמד את העם ויורה אותם דרך ה'" (לקוטי שיחות, כרך לה, עמ' 206).

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבולי יש פרוביוטיקה
חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

טלפון לזג בשלוש בלילה

פליאה אחזה במשמיים של הרבי למשמע רצונו להשתתף בשבע ברכות הזה, אך הם לא העזו לשאול לפשר הדבר. התרגשות גדולה אחזה במושתיים כאשר הופיע הרבי, ובהמשך אף רקד עם החתן. השמחה הרקיעה שחקים.

בסיום האירוע, כשיחזקאל ליווה את הרבי בדרכו למכוניתו, לא היה יכול להתאפק. הוא רכן בהדרת קודש אל הרבי ואמר: "באותו לילה חשבתי שהלקוח הוא יהודי מבוגר שהכפור חודר לעצמותיו באמצע הלילה. אחר-כך הבנתי שלא זו הייתה הבעיה. עד היום אני מלא תהייה לפשר ההזמנה הבהולה".

ניכר היה שהרבי מתלבט אם לגלות את הדברים. לבסוף החל לספר:

"באותם ימים היה מי שניסה לעורר מחלוקת מסוימת. הוא התלבש ב'אצטלה של קדושה', שכביכול מעשיו לשם שמיים, אבל תחת המעטה הזה היו יצר הרע ושנאת חינוס.

"ביום שקדם לאותו לילה הופיע אותו אדם בחדרי וניסה לגרור אותי למחלוקת ולהפוך אותי לצד בה. הבהרתי שאני מתרחק ממחלוקת כמפני אש, ולא אסכים בשום אופן להתערב בסיפור.

"הלה קם מכיסאו בחוצפה ואיים: 'נפצו לרבי את חלונות ביתו אם לא יצטרף', אך אני עמדתי בסירובי.

"בלילה מומש האיום וזכוכית החלון נופצה. ידעתי כי כשיעלה הבוקר ואברכים ובחורים יבואו לבית המדרש הגדול, עיניהם יצודו את הזוגיות המנופצת ונפשם לא תישאר אדישה. הם יבררו ידו של מי במעל ועד מהרה תפרוץ מחלוקת גדולה שתבער עד לב השמיים.

"ידעתי שאסור בשום פנים ואופן להשאיר את החלון שבור עד הבוקר. חיפשתי בספר הטלפונים זג שאינו נמנה עם חסידי באבוב, והזמנתי אותו. בקשתי היחידה אליך כעת היא שתימנע מלספר את המעשה בעודי בחיים".

הזג עמד נפעם למשמע הרקע שמאחורי צלצול הטלפון שהקיצו משנתו בשלוש בלילה. הוא שמר על הבטחתו וסיפר את הסיפור רק לאחר הסתלקותו של הרבי מבאבוב, בשנת תש"ס.

(על-פי 'שלושה של מלכות')

חמות. "אני שב ומתנצל על השעה הבלתי-רגילה. אשלם לך ככל שתשיט עליי".

יחזקאל לא היה מוכן לקבל תשלום מהרבי בעד עבודתו. "זו זכות בעבורי לשרת את הרבי", אמר. ואולם הרבי התעקש לשלם. הוא הושיט לזג חבילת שטרות, אך זה עמד בסירובו.

"אם לא בכסף, אולי אוכל לגמול לך בדרך אחרת?", הציע הרבי.

הזג נרעד. בית 1501 ברחוב 48 הוא ביתו של האדמו"ר מבאבוב

"אני לא עובד בשעות כאלה, מחר בבוקר אוכל לעזור לך", השיב יחזקאל אך המטלפן לא ויתר. "ר' יחזקאל היקר, אני מתחנן אליך. אני חייב שהחלון יתוקן בדחיפות. אשלם כל סכום שתנקוב"

יחזקאל הציע תמורה מקורית: "אם יורשה לי, ארצה לבקש שהרבי יאות להשתתף מפעם לפעם בשמחות שאערוך. הדבר יהיה לי לזכות גדולה, ויהיה זה שכרי". הרבי הסכים והשניים נפרדו בידידות.

כעבור כמה שנים עמדו יחזקאל ובנו החתן בפתח חדרו של הרבי. הרבי קיבל את פניהם בחום רב והרעיף עליהם ברכות לקראת החתונה. הרבי זכר את חובו, ולקראת סיום השיחה בירר באיזה מימי השבע ברכות ירצה יחזקאל שהוא ישתתף בו. יחזקאל נקב במועד ובמקום.

צלצול הטלפון קרע את שנתו המתוקה של יחזקאל. הוא הציץ בשעון וגילה כי השעה שלוש לפנות בוקר. מי מתקשר אליו בשעה כזאת?!

"הגעתי לר' יחזקאל הזג?", נשמע הקול מעברו השני של הקו. יחזקאל השיב בחיוב. "אני זקוק לך בדחיפות. זוגית אחת מחלונות ביתי התנפצה ואני צריך שהחלון יתוקן בדחיפות".

יחזקאל השתדל לעצור את כעסו. "אני לא עובד בשעות כאלה", השיב. "מחר בבוקר אוכל לעזור לך".

אך המטלפן לא ויתר. "ר' יחזקאל היקר, אני מתחנן אליך. אני יודע שאתה לא עובד בשעות האלה. ברור לי שלא מקובל לבקש בקשות כאלה. אבל אני חייב שהחלון יתוקן בדחיפות. אשלם כל סכום שתנקוב".

יחזקאל זיהה את הלחץ הגדול הנושב מקולו של המטלפן. "ודאי זה יהודי מבוגר החושש להצטנן מהרוח הקרה הנושבת מהחלון השבור", אמר בליבו. "מה השם והכתובת?", שאל בעייפות.

"משפחת הלברשטאם, בית 1501 ברחוב 48 בבורי פארק".

השיחה הסתיימה. הזג התלבש, נכנס למכוניתו והחל בנסיעה אל היעד. ופתאום אחזו רעד. הוא קלט שזה ביתו של האדמו"ר מבאבוב, רבי שלמה הלברשטאם.

בחדרת קודש נקש על דלת הבית. הרבי המתין לו בפנים נוהרות. "אני מודה לך מאוד על שהסכמת לבוא בשעה הבלתי-שגרתית", הודה לו בחום. "הנה החלון", הצביע אל חלון מרכזי בקומת הקרקע. הזוגיות הייתה מנופצת לגמרי.

יחזקאל יצא אל רכבו, הוציא ממנה זוגית בגודל מתאים וחתך אותה במידות הנדרשות. עייפותו נעלמה לחלוטין וליבו פעם מהתרגשות בעת עבודתו. בקצה החדר ניצב הרבי והתבונן במלאכתו.

כעבור כמה דקות סיים הזג להתקין את הזוגית ולהחזיר את החלון למצבו התקין, והוא הודיע לרבי שמלאכת התיקון הסתיימה. הרבי כחן את עבודתו ושיבח אותו במילים

Best

השכרה • לסינו • מכירה • טרייד אין

בפריסה ארצית

ירושלים

ביתר עלית

תל אביב

אירפורט סיטי

הרצליה

לפרטים: 8883 *

התהלים היומי

כולנו מצטרפים לתקנה הנפלאה של גדולי ישראל מכל החוגים והעדות

קריאת התהלים היומי בכל יום אחרי התפילה

וזוכים לישועות וברכת שמים בכל מייל דמיטב

פרויקט "התהלים היומי" באדיבות ר' שניאור ורעייטו יוכבד מינסקי להצלחה בכל ענייניהם

להזמנת העמדה: chabadisrael.co.il/theilim

בעלות דמי טיפול ומשלוח בלבד

עמדה מהודרת מתנה לבית הכנסת!

בדרך לכושר?

אסיקים

אין קצת

גיל אורן לוינסקי

צבעים לבחירה

התקדמו לנעם 2 בר מים היברידי וקבלו במתנה בקבוק תרמי עם מכסה דיגיטלי שומר קור וחום בטכנולוגיה מתקדמת, שתוכלו לקחת איתכם בקלות לכל מקום.

מוקד הזמנות:

077-2304757

מבית אסיקים שבת

רציתי לשאול

עם הרב אליעזר גבירץ
בית חב"ד עמק יזרעאל

מלמדים אותנו לגמול טובה למי שעשה לנו רע. האם זה אנושי בכלל?

ובסופו של דבר אין מפסידים מאימוץ הגישה הזאת. אשתף את הקוראים בסיפור שקרה לי. באחד הקיבוצים בעמק חי תושב שבכל פעם שהיה רואה אותי היה 'מברך' אותי בצרור קללות ונאצות - אתם הדוסים... וכו' וכו'.

לימים נודע לי שהוא מאושפז במרכז הרפואי העמק. אני מודה שהתחוללה בתוכי התמודדות פנימית קשה. הלוא אינני יוסף הצדיק...

ואז נזכרתי במאמר המשנה "הווי דן את כל האדם לכף זכות" (אבות, ו), ותרגמתי זאת למעשה. נסעתי לבקרו. הבעת תדהמה מוחלטת עלתה על פניו והוא התרגש עד דמעות. התעניינתי בשלומי, שוחחנו בידדות, וכשהצעתי לו להניח תפילין - נענה בשמחה. זו הייתה הפעם הראשונה בחיי!

מאז נעשה הקיבוצניק הזה לחבר נאמן ולתומך נלהב של בית חב"ד שלנו.

בהחלט אין זו התגובה הטבעית שלנו, כי הנטייה הטבעית מוליכה לכיוון ההפוך. נדרשת עבודה רוחנית רבה להגיע למצב שבו אנחנו מתגברים על הטבע.

בשלב ראשון כדאי לפחות להימנע משמירת טינה או שלא לנקום. יהיו שיאמרו שגם זה מנוגד לטבע האנושי, אבל אם התורה מצווה "לא תקם ולא תטור את בני עמך" (ויקרא יח, ט) נראה שזה ביכולתנו, על אף הקושי.

דמותו של יוסף, שגמל טובה לאחיו, שהשליכוהו לבור ומכרוהו לעבד - יכולה לשמש לנו מודל לחיקוי. וכך אומר שלמה המלך, החכם מכל אדם: "אם רָעַב שֶׁנֶאֱדָה, הֶאֱכִילָהּ לֶחֶם; וְאִם צָמְאָה, הִשְׁקָהּ מַיִם" (משלי כה, כא).

התנהגות כזאת גורמת לנו להתעלות למדרגה רוחנית עליונה יותר, שאינה נכנעת לרגשות האנוכיים, אלא מעמידה במרכז ערכים גבוהים יותר.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

תענית בערב שבת

במנחה, כבכל תענית.

כמה פוסקים כתבו שביום התענית אסור לשמוע כלי נגינה, ודין זה תקף גם בערב שבת אחר חצות היום.

אף שלכתחילה רצוי לקבוע את זמן תפילת מנחה לחצי שעה לפני השקיעה, כצום הזה אפשר להתפלל מוקדם יותר. בכל מקרה יש להקדים את התפילה בכרבע שעה מהזמן הרגיל, בשל קריאת התורה. אם כבר הגיעה השקיעה וטרם התפללו, יש לזרז את קריאת התורה וחזרת הש"ץ ולסיימן קודם צאת הכוכבים. בתפילה זו אומרים 'ענו', אבל אין אומרים תחנון ולא 'אבינו מלכנו'.

גם הנהגים שלא לעשות קידוש בליל שבת 'בשעה השביעית' (בארץ ישראל: מ-17:40 עד 18:40) מקילים הפעם לקדש מיד כשחוזרים לבתיהם, גם בתוך הזמן הזה. אבל מנהג חב"ד להחמיר בזה, ואם לא הספיקו לעשות קידוש קודם 'השעה השביעית', ממתינים עד אחריה.

שאלה: מה הם דיני הצום כשהוא חל ביום שישי?

תשובה: לפי כללי הלוח העברי, הצום היחיד שיכול לחול ביום שישי הוא עשרה בטבת. אם צום חל בשבת, צמים רק ביום הכיפורים, ואילו צומות אחרים (צום גדליה, י"ז בתמוז ותשעה באב) נדחים ליום ראשון (ותענית אסתר מוקדמת ליום חמישי).

רבי דוד אבודרהם כתב שאפילו אם היה עשרה בטבת חל בשבת לא היו יכולים לדחותו, מפני שנאמר בו (יחזקאל כד, ב) "בעצם היום הזה", כמו ביום הכיפורים. וכתב עליו הבית יוסף "ולא ידעתי מנין לו זה". בטעם הדבר פירש הרבי מליובאוויטש, שיום זה, שבו נאמר שם "סמך מלך בבל אל ירושלים", היה התחלת וסיבת כל המאורעות, עד הבקעת העיר, חורבן בית המקדש והגלות.

גם כשהצום חל ביום שישי חלים כל דיני התענית וחייבים להשלימה עד צאת הכוכבים (בת"א: 17:04). מתפללים סליחות בשחרית, וקוראים בתורה 'ויחל' בשחרית ובמנחה, והאשכנזים מפטירים

מקורות: אבודרהם הל' תעניות עמ' רפד. ב"י לטור או"ח סי' תקנ. שו"ע אדה"ז סי' רמט סי"ב. לקוטי שיחות חט"ו עמ' 420 וחכ"ה עמ' 447. וראה שלחן מנחם ח"ב סי' קסא.

מחלקת המודעות (נלבד) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ר: m3166532@gmail.com

במסתרי הבימה

50

תקציר: ה'שומר' הָרָה החזיק בידו את המפתח המשחזר והיה מאשר. הילדים משתחררים מן המחסן הנעול, אך לבם אינו שמח: "נכשלנו בשמירה על המפתח!"

בריון ביש מזל

הלילה האחרון. "השבח לאל, ששם בפי את הדעה הנכונה להתעקש ולקרא לו בשמו האמתי, שאם לא כן, היה נענה לבקשת הרשע, ומעתיק בעבורו את המפתח נכונה... יודעים אתם כמה אחפץ עתה? לבוא הנה גם בלילה הבא, כדי לצפות כמו עיני במפתח של הרשע, כאשר יבוא לפתח את המחסן וינכח כי המפתח שבידו אינו עובד משום מה... מי מצטרף?"

ויהי בחצי הלילה. מונבז ושלשת חבריו רובצים על הגג הסמוך, משקיפים ממרחק אל פתחו של המחסן הנעול. בכיסו של מונבז היה המפתח המקורי, שאותו הביא עמו לשם השלמת העברת העצים, אחרי שייסטים הארוץ. גדעון לא אהב את הרעיון. "אסור לו, למפתח היקר הזה, להמצא קרוב כל-כך לחבורת הפוחזים הללו", אמר. אליצפן לחש: "לא אבין, כיצד מתכנן ה'שומר' הלז לסלק את העצים מן המחסן? הלוא יש בו אלפי גזרי עצים! הן לא יוכל לסחב הכל לבדו!"

"ודאי יביא עזרה", לחש לעצמו מונבז, "ועתה, הס!", מהר ופלט הנסיך. באפק נראה אדם מתקרב לעבר המחסן, ועוד אחד, ועוד... בתוך כמה רגעים התמלאה הרחבה שלפני המחסן באנשים מגדלי שער. את חלקם הפירו הנערים; מפוחזי ירושלים היו.

"נו, היכן הוא אחימלך זה?", רטן בקול אחד מן החבורה. "את כלנו הזעיק באישון ליל והוא עצמו מאחר!"

ברגע זה הגיע אחימלך, הלוא הוא ה'שומר' המכר. "בריונים!", פתח את פיו בנאום קצר, "הלילה הזה פל דבר בירושלים, בזכותכם! אנחנו נעבד בשקשרת ובקצורת כלנו נסים עם אור ראשון!" - ובסיים דבריו שלף האיש את המפתח המעתיק והניפו בגאון לעיני כלם. "לא קל היה לי להשיגו, האמינו לי. הרבה אמצו, הרבה ערמה, והנה..."

הוא פנה לאחור ונעץ את המפתח בחר המנעול. נסה לסובב... נסה שוב...

"אינני מבין", פנה חזרה לאנשיו בקול נמוך. "הוא... הוא לא פותח!"

המשך יבוא

השחר עלה, אך בלב הילדים שפסעו לאטם הפיתה רבצה מועקה. "מה נענה למלכה הלני כשתשאלנו היכן מונבז שלה?", שאל אליצפן.

גדעון טמן בכיסו את המפתח המקורי, שקבלו בחזרה מן ה'שומר' הנזכר, ואמר במרירות: "אין לי תשובה. וגם מה טעם נחזיר לו, לכן ציצית, את המפתח הזה, והוא איננו שוה מאומה. מה שזה נועל, ההוא פותח!"

"אתה בטוח?", הפתיע פתאום קול מפר מאחוריהם...

"מונבז!", קראו בשמחה. פניו הצוהלות של הנסיך רמזו לבשורות טובות. הילדים הקיפוהו,

מחכים בקצרות למוצא פיו. "הסו!", הניח ידו על פיו. "יתכן שביש המזל ההוא עודנו בסביבה."

"למה זה תקראנו ביש-מזל?", מחה גדעון, "ויש בידו מפתח לאוצר העצים הענק!"

מונבז צחק. "אכן חידה יפה היא זו. ובכן, הודו להשם, חברי, כי נתן לי חן וחסד בעיני הנמאל החרש..."

"חנמאל!?", קראו שלשתם. "לא שמעתי על חרש כזה!", אמר מישאל, וגדעון אמר: "ואני הייתי בטוח כי הלך הגנב ההוא אצל בן-תובל!"

"בן-תובל!?", מחה מונבז בתקף. "אין חרש בשם כזה בירושלים!", קבע נחרצות. "אינני מוכן לשמע עוד את הכנוי המעליב הזה! לו ידעתם כמה נעלב החרש הטוב הלז בכל פעם שכנוהו כן. חנמאל - זה שמו האמיתי!"

וכאן עמד מונבז וספר לחבריו את כל פרשת

דבר התורה שלי

הסוד של יוסף

סוף-סוף יוסף מגלה לאחיו שהוא אחיהם האבוד. "אני יוסף!", אומר להם יוסף, ומיד שואל: "העוד אבי חי?"

נשאלת השאלה: הלא יוסף כבר שמע מאחיו על אביהם. הם אמרו לו "יש לנו אב זקן", והזהירו אותו שאם בנמיין לא ישוב אל אביו - האב ימות מרב צער. אם כן, מדוע הוא שואל שוב "העוד אבי חי?"

אלא זו לא היתה שאלה שהמתנה לתשובה, אלא הבעת התפעלות. יוסף אמר: "מה, אבי נשאר בחיים אחרי שהתאבל עלי עשרים ושתים שנים!? איך הוא מצליח להחזיק מעמד בסבל הנורא הזה?"

אחיו ההמומים של יוסף לא הצליחו להשיב לו, והוא המשיך בדבריו: "מהרו ועלו אל אבי - לכו מהר לבשר לאבא שאני חי; אבא בסכנה."

יוסף אמר עוד לאחיו, שהוא נשלח למצרים עלידי הקדוש-ברוך הוא לשם שליחות, כדי להציל את משפחת אביו משנות הרעב. לכן אין לו רשות לעזוב את מצרים וללכת בעצמו לארץ ישראל, משום שהוא צדן באמצע שליחות.

יוסף גם ידע שנגזרו על אביו עשרים ושתים שנים של נתוק ממנו, מיוסף, על שלא כבד את אביו ואמו עשרים ושתים שנים שבהן לא היה בביתם. אבל מיד כשהסתיימו השנים האלה, יוסף לא חכה רגע, ומהר להזמין את אביו לבוא אליו.

מכאן אפשר ללמד הוראה חשובה בהתנהגות שלנו. לפעמים צריך להשתמש ב'יד שמאל', בפעולה תקיפה וכוונת, אבל אין לעשות זאת יותר מדי. ברגע שפבר לא חבים להשתמש באמצעי הזה - יש לעבר מיד ל'יד ימין'.

(על-פי לקוטי שיחות, כרך טו, עמ' 391)

מה רבו מעשיך ה'

העטלף אינו עור

פסו לו את העינים ותנו לו לעוף בלילה. הוא לא יתקל בעמוד חשמל או בעץ, אלא יגיע ליעדו בלי שום בעיה. איך הוא יודע למצא את דרכו בלי לראות?

לפני יותר משלוש מאות שנה גילה חוקר איטלקי שהעטלפים נעזרים בחוש מיוחד, הקשור דווקא לאזנים שלהם. הוא עשה נסויים ומצא שפאשר סתמו את אזניהם של העטלפים – הם לא הצליחו לעוף לשום מקום.

שנים רבות מאחר יותר התגלה איך הם עושים זאת. העטלף משמיע קולות בתדר נמוך, שאנחנו איננו שומעים, אבל העטלף שומע אותם היטב. גלי הקול פוגעים בעצמים שבסביבה וחוזרים אל העטלף בהד. המוח של העטלף מודד את עצמת ההד, ולפי זה מחשב את המרחק בין אותו עצם לבינו, וכך הוא 'רואה' את סביבתו. אבל נוסף על החוש הזה לעטלפים יש גם ראייה טובה.

עטלף אינו עכבר מעופף, וגם אין שום קשר בינו לבין הצפורים. העטלפים הם יונקים, וזה היונק היחיד שמסגל לעוף באויר.

יש סוגים רבים של עטלפים. יש מהם טורפים, שמסגלים לתפס מאות חרקים בשעה, ויש הגוזנים מפרות. הם עפים במהירות של חמשים קילומטרים בשעה. יש עטלפים שהם בעלי כנפים ענקיות, שגדלן עד מטר ושמונים, ויש עטלפים ששוקלים שני גרם בלבד.

הכנפים היחודיות של העטלפים מזפירות צורה של מטריה. הם משתמשים בהן גם כמעילי גשם, כשקיי שנה או כמשוטטים לחתירה במים.

העטלפים חברותיים מאוד, ונעזרים זה בזה. למשל, יש עטלפים שמשאירים את הגורים שלהם בפעוטון של עטלפים להשגחה.

ויהי אור

15

מאת: דניאל גורדון | איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: בסימו של יום עבודה מצלח, האציל המסתורי מבטיח לאחמד האופה מטבע זהב נוסף במתנה תמורת כל יום עבודה. את המטבעות שיטמנו יקבל אחמד רק בסוף, ביום האחרון של העבודה.

הפסוק: יבוא

הלכת לבקר חבר. בחצר שלו צומח עץ קלמנטינות. הוא הוציע לך לקטף כמה פרות ולאכל מהם. רגע! לפני האכילה חזבים להפריש תרומות ומעשרות מהפרות, וצריך לדעת איך בדייק לעשות את ההפרשה.

הלכה
בשבוע

"בני בידיים של הקב"ה"

שיחה עם אברהם אוחנה, שבנו נחטף בשבת שמחת תורה לעזה, היא שיחה שכולה אמונה, ביטחון וחיזוק. ואיזה מסר יש לו למקבלי ההחלטות?

"מה שקרה נועד לגרום לנו להרים עיניים למעלה"

עדויות כמה עזר לאנשים, לחלץ אותם. יכול היה להציל את עצמו, אבל בחר לעזור לאחרים שזעקו לעזרה.

מסע החטופים. זכיתי לפני חודש להשתתף במסע של צעירי חב"ד לתפילה בציונו של הרבי. ישבתי שם עשרות שעות והתפללתי. בהמשך הלכתי לבית מדרשו של הרבי ונשארת שם כמה ימים. אלה היו ימים מרגשים שרוממו אותנו וחיזקו את רוחנו. אני רוצה להזכיר גם את כלל התושבים בקריית מלאכי, שעומדים לצידנו כל העת.

הם השליחים. ניסו לארגן לי פגישות עם שרים וגורמים בכירים, שאדבר על ליבם. לא הסכמתי. אני מאמין שרק הקב"ה מנהל את האירוע, ואילו בני-האדם הם השליחים בלבד. ראינו מה קרה בשמחת תורה, עם כל הצבא החזק במזרח התיכון. יש לי מסר אחד למקבלי ההחלטות – תתפללו גם אתם, שה' ייתן לכם את העצה הנכונה איך לפעול, ושיהיה בהצלחה!

מסר לציבור. אני משוכנע שכל מה שקרה נועד לגרום לנו להרים עיניים למעלה, ולהבין שהוא, ורק הוא, קובע ומחליט. אני מחדיר לעצמי כל העת שהילד שלי לא בידיים של חמאס. מי הם בכלל! בני בידי הקב"ה. כשם שניצל מהתופת, כשם שהוא חי – אני משוכנע שיחזור.

תתפללו. יוסף-חיים בן מרים – בתוך כל חטופי עם ישראל.

המשמעות היא לתחזק את זה כל הזמן. אין פה לחיצת כפתור. יש נפילות, אבל אז אני מייד משנן לעצמי את הפסוק: "גם כי אלך בגיא צלמוות לא אירא רע כי אתה עימדי". אני שולח אל בני מלאכים כל היום שישמרו עליו, עליידי אמירת תהילים, תפילות, צדקה ומעשים טובים שאני עושה לזכותו.

ברכת הרבי. זכיתי לעבור לפני הרבי מליובאוויטש בבית מדרשו בני-יורק, ולקבל דולר לברכה מידי הקדושות. זה היה ב"ח בתשרי תש"א. הרבי הביט בי ובירך אותי בברכתו המפורסמת 'ברכה והצלחה'. מאז הדולר שמור אצלי, ובחודשים האחרונים אני מרגיש ששתי מילות הברכה מלוות אותי. השבוע גיליתי ש"ח בתשרי באותה שנה חל בדיוק ב-7 באוקטובר!

יוסף-חיים. בני נחטף מאזור רעים. בחור בן 23, בעל מידות טובות מאוד, מהדר מאוד בכיבוד הורים, לא רב עם אף אחד. קיבלתי

תעודת זהות. אברהם (אבי) אוחנה, תושב קריית מלאכי, משגיח כשרות. מהרגע שבנו, יוסף-חיים, נחטף לעזה, בשבת שמחת תורה, הוא פועל לחזק אנשים באמונה ובביטחון, ומשוכנע שזו המתכונת היחידה שתחזיר את בנו משבי המחבלים.

ביטחון בה'. אני אומר לכולם שכרגע יש לנו דבר אחד ויחיד לעשות – לדבוק בה' ולבטוח בו. רק הקב"ה יציל אותנו ואת החיילים, ובעזרת השם יהיו ניסים. אני מציע לכולם לא להישען על הפוליטיקה, לא לסמוך על שום גורם. לב מלכים ושרים ביד ה'. בואו נצטרף למיליוני היהודים בכל העולם שמתפללים למען החטופים, ואני משוכנע שהקב"ה יוציא את כולם מעזה.

הבחירה. כשנתבשרתי שבני נחטף, ידעתי שיש לפניי שתי אפשרויות – ליפול ברוחי, להיכנס לדיונים פוליטיים, ולחיות בעזרת כדורי הרגעה, או לחיות עם אמונה ולחשוב אמונה. בחרתי בדרך השנייה. נכון, זה מאתגר מאוד. זה הבן שלי. אני מתגעגע אליו. אבל ברגע שלקחתי את כל העניין למקום של אמונה ושל ביטחון בה', זה נותן לי תקווה וביטחון שהכול בעזרת ה' יהיה בסדר.

שולח מלאכים. לחיות חיים של אמונה

אברהם שופך את ליבו בציון הרבי למען בנו (בתמונה השמאלית)

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל למוצרי מהדרין!

מחסני השוק
מנצחים בכל מחיר

מחסני השוק
מהדרין